

J. H. Eukon antisto

Ole valpas - nimen leäri -
kijaitus

26.8.1900

Ole valpas!

Nuorisoreipas! Suomea suojelemaan joka sormi!
 Onnemme juurien maa, toivomme kukkien myös.
 Pieni on kansamme Raikasa, suuruudella si loista,
 Arvo ja rikkaus sen olkoon kunnia työn!
 Paljoudellaan ylpeilköön erämaan tomu, kiekka,
 Suuret hävöt me hävös joukoin korstua voi.
 Pienten mahtina maailmassa on kestävä kunto,
 Tarmosi talleta siis, kuntosi kasvata toin!
 Neuvoja sulla on huol' isänmaastasi, kansasi murheet,
 Kauniimminkin kuka voi neuvoa kuin turu maan?
 Jää kotimaaksesi, viihtyös kaikotse äitisi luona,
 Tee perä, perhe ja maa onnea antavaks tee!
 Turhaan ei mene työ, vaikk' itse et voittaja nittäis.
 Rauhan miellesi toa, kansasi jälkehes jää.
 Aarteistas ihaninta on nuoruus, luottava toivo,
 Nuori on Suomikin, tun vertäsi kurme sen on.
 Siis isänmaataasi suojele, itseäs suojelet silloin,
 Kansasi hengessä jää maasi' elämään sinun työ.

Nuoris! Kallis on kansasi, ainoa heimoa Suomen,
 Ainoa tiskaista jäi, muut aron hukka kun loi;
 Ainoa, jonka on päään yli paistanut aurinko armas.
 Surma jos meidätkin työ, vieras ei toitämme tee,
 Autioks jää sija tilloin laulujen, toivojen kansan,
 Kansan, jonka on työ reivata oikeus työn;
 Jotka on kunnia kantaa miekan kohdassa kannel,
 Heitä lämmintä ties, etää syntyjen tie.

Suomen kansako kukkuis kuin pisar suurmereen yököön?
 Ensin kansallistyös ihmiskunnalle tee!
 Laukari aika se meillekin koittaa, messias-aika,
 Rinnoissa nuorison se keltaita kaikua loi.
 Kaikki mit' oikean, kauniin, suurhyvän siementä kylvi,

